

Ivan David: Kolik demokracie? Rozdíl mezi českým a unijsním parlamentem

- CZ24 News | 31. ledna 2021

ČESKO: Před dvaceti lety jsem byl členem Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR. Velmi stručně popíši jak funguje a srovnám ho s Evropským parlamentem, jehož členem jsem nyní.

Poslanecká sněmovna (200 členů) schvaluje (nebo neschvaluje) návrhy zákonů včetně rozpočtu, mezinárodní smlouvy, výroční zprávy některých institucí, atd. Pokud se Senát rozhodne, může se jimi zabývat, navrhnout zamítnutí nebo pozměňovací návrhy. Ty pak může přehlasovat Sněmovna.

Návrhy může předkládat Vláda ČR, Senát jako celek a kraje. Návrh může předložit i každý jednotlivý poslanec. Návrhy jsou v prvním čtení „příkázány“ do výborů, pokud nejsou hned zamítnuty. Po projednání ve výborech, kterého se účastní všichni členové výboru, je návrh předložen do pléna, ve kterém mohou být „načteny“ další pozměňovací návrhy, o kterých se pak ve třetím čtení hlasuje. Návrh je schválen, když pro něj hlasuje většina přítomných (u ústavních zákonů 3/5). O zařazení návrhu k projednávání rozhoduje organizační výbor. Program schůze schvaluje celá Sněmovna. Funkce ve Sněmovně jsou rozděleny po dohodě mezi všechny parlamentní strany proporcionalně podle výsledků voleb. Jednací řád Poslanecké sněmovny je zákon, který si nikdo nedovolí nerespektovat. Pro všechna jednání jsou určeny a dodržovány lhůty, aby bylo dost času návrhy prostudovat, případně výjimečné zkrácení lhůty musí schválit celá Sněmovna. Sněmovna může také zřídit vyšetřovací komise, které však bývají spíše nástrojem politického boje než objektivního vyšetřování...

A jak je to v Evropském parlamentu?

Už samotný název je lživý, protože Evropský parlament nereprezentuje celou Evropu, ale jen EU. Návrhy nařízení (přímo vykonatelné) nebo směrnic, předkládá jen Evropská komise, v jejímž čele stojí komisaři nevolení občany členských států. Nejvýznamnější „rezorty“ mají zástupci nejvýznamnějších států. Evropská komise s desítkami tisíc úředníků fakticky řídí Evropskou unii. Evropský parlament má v současné době 705 členů. Menší státy jsou sice poněkud zvýhodněny (ke zvolení jejich poslanců stačí méně hlasů), ale čtyři největší státy mají většinu. Státy východní Evropy včetně České republiky mají dohromady čtvrtinu poslanců. I kdyby se spojily, nemohou prosadit nic. V případě některých rozhodnutí je ke schválení vyžadován konsensus, takže jednotlivé státy mají právo veta. Evropský parlament intenzivně prosazuje zrušení práva veta a snížení počtu komisařů. To znamená, že některé státy nebudou mít komisaře ani „pro věci zbytečné“.

Návrhy z Evropské komise přicházejí do výborů, ale jen malá část agendy se řeší ve výboru jako celku. Podstatné věci rozhodují koordinátoři za jednotlivé frakce, kterých je 7. Jestliže se dohodnou zástupci tří největších frakcí, je další jednání bezpředmětné. Tři lidé tak rozhodují podstatné věci za desítky členů výboru. Všichni členové výboru mohou předkládat návrhy a hlasují, ale o návrzích je již z větší části rozhodnuto. Podstatné otázky se rozhodují také v administrativním aparátu mimo poslance. Političtí poradci ve frakcích a výborech jsou jistým druhem lobbyistů.

Mám zdánlivě výsadní postavení koordinátora za čtvrtou největší frakci ve Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, ale jistou míru vlivu mohu uplatnit jen pokud se nedohodnou zástupci tří největších frakcí. K tomu dochází zřídka. Projednává se sice „Společná zemědělská politika“, ale ta je společná jen tím, že bude závazná pro všechny. Značné zvýhodnění západních států pokud jde o zemědělské dotace jako nedotknutelné privilegium trvá, a bude trvat i v následujících sedmi letech.

Při hlasování v plénu rozhoduje většina hlasů „pro“, těch může být ve skutečnosti menšina, protože hlasy těch, kteří se zdrželi, se, na rozdíl od našeho národního parlamentu, nepočítají.

V Evropském parlamentu na rozdíl od českého (a parlamentů dalších zemí) nejsou funkce rozděleny proporcionálně. Ostatní frakce se dohodly o vyloučení naší frakce Identita a demokracie, která tak nemá žádné zastoupení ve vedení orgánů parlamentu. Ihned po svém zvolení to prosadil předseda parlamentu David Maria Sassoli, z frakce Socialistů a demokratů a společně navržený třemi největšími frakcemi. Nesdílíme totiž nadšení pro faktický zánik národních států, které prosazuje většina EP.

Lhůty se nedodrží. Návrhy jsou předkládány často hodinu nebo dvě před jednáním nebo i hlasováním namísto 48 hodin podle jednacích řádů. Návrhy a pozměňovací návrhy často není čas pořádně prostudovat. Pozměňovacích návrhů bývají desítky i stovky. Zástupci hlavně největších frakcí, kteří jsou na tom často zjevně předem domluveni, odmítají námítky s tím, že jim to nevádí. Jednací řád se uplatňuje, když se to hodí.

Dokumenty mají být před hlasováním přeloženy do všech národních jazyků, což se dost často nestihne. Některé návrhy jsou jen v angličtině, někdy dokonce jen ve francouzštině nebo němčině. Nikdo nezná terminologii všech projednávaných věcí navíc v několika jazycích. Malé národní delegace ve frakcích si nemohou příliš rozdělovat práci. V podstatných otázkách je předem jasné, jak hlasování dopadne. Zvítězí „proevropští“ tedy protinárodní poslanci, zástupci velkých států a prosazovatelé zájmů nadnárodních korporací.

Ústní vystoupení v plénu nemá skoro žádný vliv na rozhodování a je zaměřeno hlavně na veřejnost (podobně jako v národních parlamentech). V rozpravě však poslanci nemohou vystupovat bez omezení jako ve většině národních parlamentů, ale frakce dostávají přiděleno několik minut, které vedení frakcí rozděluje zájemcům. Na všechny se obvykle nedostane. Větší národní delegace jsou ve výhodě. Ústní vystoupení obvykle trvá jednu minutu, zřídka dvě minuty, někdy jen 30 sekund. Západní státy praktikují koloniální politiku směrem k východním státům, které jsou odbytíštěm zboží a služeb včetně zemědělských přebytků a zásobárnou pracovní síly, která musí zůstat levná. Tyto státy jsou ve větším nebo menším úpadku, protože jsou hospodářsky závislé, odchází od nich nezdaněný kapitál a práce schopná pracovní síla. Tento stav se prohlubuje.

Ačkoli Evropská unie není žádný státní útvar, ale mezinárodní organizace vzniklá na základě

smlouvy, snaží se přetvořit sama sebe ve státní útvar bez vnitřních hranic a zásadně potlačit až zrušit vliv národních států. Protože nařízení a směrnice EU mají přednost před vnitrostátním právem, Evropská komise ve skutečnosti řídí celou Unii, všechny státy. Vlády se rychle mění na pouhé převodní páky vůle Bruselu (Berlína). Podle toho se také chovají. Velká většina členů Evropského parlamentu prosazuje přeměnu Evropské unie na nadnárodní říši. Nikoli první v dějinách. Proti tomu se staví jen velká část frakce Identita a demokracie (včetně zástupců SPD) a malá část konzervativní frakce (ne ODS, která je členem). Poslanci ostatní frakcí se k přeměně na stát stavějí kladně s různou mírou nadšení. Nejnadšenější jsou novolevicové frakce, hlavně Zelení (členy jsou Piráti), socialisté (ČR již není zastoupena) a Levice (včetně Kateřiny Konečné za KSČM). Jednoznačně pro je i pravicová frakce lidovců (TOP09, KDÚ-ČSL, Starostové) a liberální frakce (ANO). Z toho důvodu Evropská unie dosti rychle směřuje k faktickému zrušení samostatných samosprávných členských států a mění se ve skupinu protektorátů. Velká většina poslanců EP také fakticky podporuje společnou zahraniční politiku a zrušení dalších atributů státnosti členských států. Na rozhodování se podílí také Evropská rada, jakýsi sbor premiérů členských států (a další orgány). Jejich návrhy bývají nejrealističtější, protože mají jasnou konkrétní odpovědnost směrem k občanům států, které zastupují. Komise prosazuje zájmy nadnárodních struktur a ideologii. Evropský parlament je pokud jde o ideologii v jejích nejabsurdnějších formách nejambicióznější. V českém Parlamentu ani zdaleka není tolik šílených fanatiků jako v Evropském parlamentu. Náš národní parlament je jednoznačně mnohem demokratičtější než Evropský parlament z hlediska respektování demokratických zásad. Važme si toho. Bude-li dosavadní vývoj pokračovat, ztratí úplně vliv na dění ve vlastní zemi. Ne, to není přehnané. Už dnes projednává, aby přijal tři čtvrtiny legislativy pocházející z Bruselu.

Autor: Ivan David

Zdroj: <http://www.novarepublika.cz>